

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 7C/70/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4311208967
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Červenáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2016:4311208967.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Červenákovou, v spore žalobcu v 1. rade: X. T., P., XX.XX.XXXX, H.. U.. E.. Š. XXX/XX, XXX XX G., žalobcu v 2. rade: U. P. Š., Š., XX.XX.XXXX, H.. U.. E.. Š. XXX/XX, XXX XX G., obaja zastúpení AGILITA ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA, v.o.s, so sídlom Panenská 7, 811 03 Bratislava, IČO: 35 753 510, proti žalovanému: Nemocnica s poliklinikou Levice n.o. v likvidácii, so sídlom K dolnej stanici 7368, 911 01 Trenčín, IČO: 37971930, o náhradu nemajetkovej ujmy 200.000 eur, o náhradu nákladov na pohreb 588,35 eura a o náhradu škody - pozostalostná úrazová renta, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni v 1. rade titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu vo výške 15 000 eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni v 1. rade titulom náhrady škody spojenej s pohrebom sumu vo výške 588,35 eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi v 2. rade titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu vo výške 70 000 eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

IV. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi v 2. rade titulom pozostalostnej úrazovej renty sumu vo výške 2216,28 eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V. Žalovaný je p o v i n n ý uhrádzať žalobcovi v 2. rade od 1.12.2016 sumu 33,65 eur mesačne, vždy do 20-teho dňa v mesiaci s tým, že túto sumu bude zvyšovať o určené percentuálne zvýšenie v súlade s príslušnými právnymi predpismi týkajúcimi sa zvyšovania pozostalostnej úrazovej renty.

VI. Súd vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

VII. Žalobca v 1. a 2. rade má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca v 1. a 2. rade v podanej žalobe žiadali, aby súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi v 2. rade titulom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch sumu vo výške 200 000 eur, pozostalostnú úrazovú rentu vo výške 250 eur mesačne od 9.3.2009 do ukončenia základného vzdelania maloletého žalobcu v 2. rade a sumu vo výške 300 eur mesačne odo dňa kedy sa maloletý žalobca v 2. rade stane študentom strednej školy, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám žalobkyne v 1. rade, ktorej bol maloletý žalobca v 2. rade zverený do náhradnej osobnej starostlivosti, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku, žalobkyni v 1. rade zaplatiť titulom náhrady škody spojenej s pohrebom sumu vo výške 588,35 eur ako i k náhrade trov konania. V písomnej žalobe uviedol, že M. Š.,

dcéra žalobkyne v 1. rade, bola dňa 5.3.2009 o 6.30 hod prevezená vozidlom RLP na príjmovú ambulanciu interného oddelenia NSP Levice n.o. M. Š. dňa 8.3.2009 našla v stave bez známk života v raňajších hodinách služby konajúca sestra v PN Hronovce, kde bola hospitalizovaná. Službu konajúci lekár skonštatoval úmrtie Klaudii Šumnej. V správe o obhliadke bola ako príčina smrti uvedená: pľúcna embólia, predchádzajúca príčina: zápal pľúc, prvotná príčina: otrava liekmi pri duševnej poruche zapríčinenou poškodením mozgu. Žalobkyňa v 1. rade podala dňa 3.4.2009 písomné podanie vo veci podozrenia na nesprávne poskytovanie zdravotnej starostlivosti M. Š., O.. XX.X.XXXX, počas hospitalizácie v NsP Levice, n.o. v dobe od 5.3.2009 do 6.3.2009 a v PN Hronovce v dobe od 6.3.2009 do 8.3.2009. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou „Oznámením o výsledku prešetrenia podania“ zo dňa 23.7.2009 na základe preskúmanej zdravotnej dokumentácie a písomných stanovísk dotknutých poskytovateľov zdravotnej starostlivosti konštatoval, že pani Klaudii Šumnej, dcére žalobkyni v 1. rade a matky žalobcu v 2. rade počas hospitalizácie v NsP Levice, n.o. v dobe od 5.3.2009 do 6.3.2009 zdravotná starostlivosť nebola poskytovaná správne, nebola v súlade s ust. § 4 ods. 3 zákona č. 576/2007 Z.z. Podľa vyjadrenia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou preklad p. M. Š. z NsP Levice, n.o. do PN Hronovce bol predčasný a bolo potrebné pokračovať v liečbe a v hospitalizácii v NsP Levice, pretože boli prítomné všetky klinické známky intoxikácie ešte aj po preklade do PN Hronovce. Pani M. Š. bola v stave, ktorý vyžadoval sledovanie na JIS interného oddelenia NsP Levice, n.o. s využitím konziliárnych vyšetrení neurológa a psychiatra. Ďalej uvádza, že p. M. Š. mala byť pred prekladom do PN Hronovce vyšetrená psychiatrom, ktorý mal posúdiť jej zdravotný stav a podľa aktuálneho zdravotného stavu indikovať preklad do PN Hronovce. Pani M. Š. bola matkou 11 ročného P. Š.B., O.. XX.X.XXXX, Z..j. žalobcu v 2. rade, o ktorého sa ako matka starala a zabezpečovala mu všetku potrebnú starostlivosť, ktorá prináleží len matke dieťaťa. Po jej smrti žalobcu v 2. rade bol rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 7.10.2009 pod č.k. 8P/104/2009-43 zverený do náhradnej osobnej starostlivosti žalobkyne v 1. rade, ktorá mu bola ustanovená za opatrovníka, a ktorá je oprávnená ho zastupovať a spravovať jeho majetok. Po smrti p. M. Š., zostal jej jediný syn, žalobcu v 2. rade, bez svojej matky, ktorá sa o neho sama starala bez jeho otca. S otcom maloletého žalobcu v 2. rade sa p. M. Š. rozviedla v roku 2000 po krátkom trvaní manželstva. Otec neprejavoval a neprejavuje žiadny záujem o syna, nestretával sa s ním, nekomunikoval žiadnym spôsobom. Všetka rodičovská starostlivosť, teda nielen úloha

matky, ale aj úloha otca bola na matke žalobcu v 2. rade, dnes už zomrelej p. M. Š.. Maloletý žalobcu v 2. rade mal so svojou matkou veľmi blízky a dobrý vzťah. Jeho matka p. M. Š. zomrela v čase keď žalobcu v 2. rade bol vo veku, kedy si uvedomoval čo sa okolo neho deje a svoju matku navždy stratil. Úmrtím dcéry žalobkyne v 1. rade a matky žalobcu v 2. rade dňa 8.3.2009 v PN Hronovce došlo k neoprávnenému zásahu do práv žalobkyne v 1. rade a žalobcu v 2. rade na ochranu osobnosti v zmysle § 11 Občianskeho zákonníka a to najmä práva na život a súkromný život. Neoprávneným zásahom do práva na život p. Klaudie Šumnej, dcéry žalobkyne v 1. rade a matky žalobcu v 2. rade zasiahol žalovaný súčasne aj do práva na súkromný život žalobkyne v 1. rade a žalobcu v 2. rade. Neoprávneným zásahom žalovaného boli rodinné väzby žalobcov so zomrelou definitívne ukončené. Uvedeným skutkom bolo žalobcom v 1. a 2. rade odopreté právo na realizáciu a rozvíjanie rodinných vzťahov. Smrť M. Š., ktorá bola nečakaná a rýchla hlboko a tragicky zasiahla do citovej a emocionálnej sféry žalobkyne v 1. rade a žalobcu v 2. rade. Narušila dovtedy všetky rokmi vybudované väzby ako matky a jej jediného syna, žalobcu v 2. rade, ktorý vyrastal bez otca a väzby matky a dcéry, ktoré spolu žili v jednej domácnosti. Žalobcu v 2. rade stratil svoju matku, ktorá sa o neho starala, mali vytvorené veľmi silné citové puto aj vzhľadom na tú skutočnosť, že bol vychovávaný len jedným rodičom a to matkou zomrelou M. Š.. Je bez pochyb, že nečakaným a šokujúcim úmrtím p. M. Š. došlo k závažnému zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyne v 1. rade a žalobcu v 2. rade, spočívajúceho v obmedzení ich súkromného a rodinného života, že žiadna z morálnych foriem zadostučinenia podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemôže byť namieste. Poskytnutie takej zdravotnej starostlivosti žalovaným dcére a matke p. M. Š., ktorej dôsledkom bola jej smrť, s následným ďalším dôsledkom a to zásahom do osobnostnej súkromnej sféry žalobkyne v 1. rade a žalobcu v 2. rade je bezpochyby takým zásahom, pre ktorý priznanie práva na nemajetkovú ujmu v peniazoch § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka predpokladá. Nakoľko následok zásahu do súkromia žalobkyne v 1. rade a žalobcu v 2. rade je zásahom trvalým a žiadnym spôsobom nenapraviteľným a neumožňujúcim vrátenie do pôvodného stavu ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznáva fyzickej osobe právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Ustanovenie § 15 Občianskeho zákonníka priznáva po smrti fyzickej osoby uplatniť právo na ochranu jej osobnosti manželom a deťom, a ak ich niet, jeho rodičom. V tomto prípade prináleží toto právo na ochranu jej osobnosti žalobkyne v 1. rade ako matke a žalobcovi v 2. rade ako dieťaťu po nebohej p. M. Š.. Žalobkyni v 1. rade so smrťou dcéry vznikli náklady, ktoré musela vynaložiť na

pohreb vo výške 588,35 eur, a na ktoré má nárok v zmysle ustanovenia § 449 ods. 2, 3 Obč. zákonníka. Žalobcovia citovali ustanovenie § 62 Zák. o rodine a ustanovenie § 448 Obč. zák. a poukázali na nárok žalobcu v 2. rade na pozostalostnú úrazovú rentu. Matka maloletého žalobcu v 2. rade zo sumy 220 eur (priemerný mesačný zárobok) musela zabezpečiť okrem pravidelných nákladov na bývanie (voda, elektrina, plyn), stravu ktorá tvorila podstatnú časť výdavkov, ošatenie pre svojho syna a pre seba, výdavky do školy na svojho syna a výdavky na lieky, ktoré vzhľadom na svoj zdravotný stav potrebovala. Zabezpečiť chod rodiny a domácnosti bolo veľmi náročné. Aj z toho dôvodu žalobkyňa v 1. rade žila spolu s dcérou a synom v jednej domácnosti a pomáhala dcére nielen finančne, ale aj s chodom domácnosti a starostlivosťou o maloletého žalobcu v 2. rade. Bez finančnej pomoci žalobkyne v 1. rade by nebohá matka maloletého žalobcu v 2. rade len ťažko zvládla svoju životnú situáciu. Nebohá matka mala ku dňu svojej smrti vyživovaciu povinnosť k maloletému žalobcovi v 2. rade. Žalobkyňa v 1. rade je poberateľkou vdovského dôchodku vo výške 214,70 eur mesačne od 1.1.2011, sirotského dôchodku na žalobcu v 2. rade vo výške 84,40 eur mesačne, prídavku na maloletého žalobcu v 2. rade ako i opakovaného príspevku na dieťa. Celkové mesačné príjmy žalobkyne v 1. rade sú vo výške 350 eur.

2. Okresný súd Levice uznesením zo dňa 17.2.2016 pod. č.k. 7C/70/2011-185 pripustil zmenu žaloby v časti žalovaného petitu tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v 1. rade titulom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch sumu vo výške 100 000 eur a v 2. rade titulom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch sumu vo výške 100 000 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V ostatnej časti - náhrada škody spojená s pohrebom, pozostalostná renta pre žalobcu v 2. rade - žalovaný petít bol totožný so žalobným návrhom. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 29.3.2016.

3. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, pričom podľa jeho prechodných ustanovení, a to konkrétne § 470 ods. 1 ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Vzhľadom na uvedené sa počnúc dňom 1.7.2016 aj sporná vec riadi ustanoveniami CSP.

4. Súd v predmetnej veci, po splnení zákonných podmienok, konal v zmysle § 180 CSP v neprítomnosti žalovaného, keď podľa ustanovenia § 111 ods. 2 CSP súd považoval vrátenú nedoručenú zásielku súdu za doručenú, nakoľko na adresu sídla žalovaného zapísaného v registri neziskových organizácií zásielku nebolo možné doručiť a v tom prípade sa písomnosť považuje za doručenú dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, na termín pojednávania dňa 23.11.2016 sa nedostavil, svoju neúčast' neospravedlnil, pojednávanie nežiadal odročiť z dôležitého dôvodu. Súd vykonal dokazovanie vypočutím právneho zástupcu žalobcu v 1. a 2. rade, žalobkyne v 1. rade, svedkov, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, na základe ktorých zisti tento skutkový stav:

5. Žalobca v 1. a 2. rade boli blízkymi osobami (matka a syn) vo vzťahu ku M. Š., ktorá zomrela dňa X.X.XXXX v Psychiatrickej nemocnici Hronovce. V dôsledku úmrtia dcéry, žalobkyňa v 1. rade zaslala na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou podanie vo veci podozrenia na nesprávne poskytovanie zdravotnej starostlivosti v NsP Levice n.o. a v Psychiatrickej nemocnici Hronovce v dobe od 5.3.2009 do 8.3.2009. Z výsledku šetrenia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou vyplýva, že dňa 5.3.2009 o 6.30 h bola M. Š. privezená vozidlom RLP na príjmovú ambulanciu interného oddelenia NsP Levice n.o. V anamnéze bol údaj o tom, že sa jej zdravotný stav za posledné dni zmenil, bola viac nervózna, od večerných hodín dňa 4.3.2009 prestala chodiť, málo komunikovala. Možnosť nadmerného požitia liekov príbuzní jednoznačne vylúčiť nevedeli (bola liečená psychofarmakami). Pri prijatí bola pacientka v ležiacej polohe, pri vedomí, apatická, málo komunikatívna, pasívna. Laboratórne nálezy preukázali ľahkú normocytárnu anaemiu, toxikologicky boli v moči prítomné benzodiazapény (++) a antidepresíva (+++). Stav vedomia sa pani Šumnej na príjmovej ambulancii nezlepšoval, dňa 5.3.2009 o 10.00 h bola prijatá na interné oddelenie za účelom ďalšieho sledovania a hydratácie. Podľa zdravotnej dokumentácie, dňa 5.3.2009 o 15.00 hodine bola pacientka afebrilná, stav vedomia somsolentný až soporázný, rehydratovaná, kardiopulmonálne kompenzovaná, bez známkov arytmie. Nakoľko somatická príčina zdravotného stavu pacientky nebola jasná, vyžadovala intenzívnu starostlivosť, po dohovore dňa 5.3.2009 o 15.30 h bola preložená z interného oddelenia na OAIM s dg. intoxikácia psychofarmakami, organická afektívna porucha v liečbe, organický psychosyndróm s deterioráciou. Po prijatí na OAIM NsP Levice, n.o. dňa 5.3.2009 o 15.30 h bol zahájený intenzívny monitoring vitálnych funkcií, vrátane GCS a EKG, realizovala sa eliminačná liečba včítane forsírovanej diurézy. V priebehu hospitalizácie bola pacientka miestami pri plnom vedomí, bez slovného a bolestivého podnetu však zaspávala,

obehovo bola plne stabilizovaná, ukazovatele vnútorného prostredia boli v norme, predpokladala sa dekompenzácia psychiatrického ochorenia. Z uvedeného dôvodu bol dohovorovaný preklad z OAIM Levice, n.o. do PN Hronovce dňa 6.3.2009 o 15.30 h. Pani Š. mala zvedenú nazogastrickú sondu, permanentný katéter a i.v. kanylu, ktoré boli ponechané aj počas prevozu do PN Hronovce, kde dňa 8.3.2009 zomrela.

6. Z Protokolu č.209/2009 o vykonanom dohľade zo dňa 10.6.2009 Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou vyplýva, že preklad pani Š. z NsP Levice, n.o. do PN Hronovce bol predčasný. Bolo potrebné pokračovať v liečbe a v hospitalizácii v NsP Levice, n.o., pretože boli prítomné všetky klinické známky intoxikácie ešte aj po preklade do PN Hronovce. Pacientka s prítomnými klinickými a laboratórnymi známkami intoxikácie TCAD mala byť hospitalizovaná v NsP Levice, n.o. do doby, kým ustúpia všetky príznaky intoxikácie. Preklad do PN Hronovce bol predčasný. V zmysle uvedených skutočností bolo konštatované, že „zdravotná starostlivosť poskytovaná pani M. Š. počas hospitalizácie v NsP Levice, n.o. v dobe od 5.3.2009 do 6.3.2009 nebola správna, bola v rozpore s ust. § 4 ods. 3 Zákona č. 576/2007 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov“. K predmetnému Protokolu boli doručené námietky zo strany NsP Levice, n.o. Zo zápisnice č. 575/2009 o prerokovaní námietok dohliadaného subjektu k protokolu o vykonanom dohľade zo dňa 8.7.2009 je zrejmé, že námietky neboli akceptované. Bolo konštatované, že za správnosť poskytovania zdravotnej starostlivosti zodpovedá poskytovateľ, v tomto prípade NsP Levice, n.o.

7. Z Protokolu č. 269/2009 o vykonanom dohľade zo dňa 11.6.2009 Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ktorý sa týka prešetrenia správnosti poskytovanej zdravotnej starostlivosti pani M. Š. počas hospitalizácie v PN Hronovce, v dobe od 6.3.2009 do 8.3.2009, vyplýva že bola od roku 2005 v ambulantnej psychiatrickej starostlivosti pre zmiešanú depresívnu a úzkostnú poruchu. V PN Hronovce bola hospitalizovaná 2x (v roku 2006 a v roku 2008). Podľa dostupnej zdravotnej dokumentácie dňa 6.3.2009 o 17.13 h bola pani Klaudia Šumná prijatá do PN Hronovce na základe telefonického dohovoru za účelom vyšetrenia a liečby pre dekompenzáciu psychiatrického ochorenia s kvantitatívnou poruchou vedomia z OAIM NsP Levice, n.o. (podozrenie na suicidálny pokus - otrava liekmi). Priebežne, počas hospitalizácie, boli sledované vitálne funkcie pacientky. Dňa 8.3.2009 ráno o 6.30 h pri kontrole stavu službukonajúca sestra konštatovala, že pani Š. nedýcha, nejaví známky života, bol volaný službukonajúci lekár, ktorý konštatoval úmrtie pacientky. Počas hospitalizácie v PN Hronovce sa pokračovalo v ordinovanej terapii v NsP Levice, n.o., nakoľko u p. Š.H. dominovali v aktuálnom stave somatické príznaky. Preklad z OAIM Levice, n.o. do PN Hronovce bol predčasný. Porucha vedomia, najmä v kombinácii s ostatnými príznakmi bol stav, ktorý vyžadoval sledovanie na JIS interného oddelenia NsP Levice, n.o. s využitím konziliárnych vyšetrení neurológa a psychiatra. Pacientka mala byť pred prekladom do PN Hronovce vyšetrená psychiatrom, ktorý mal posúdiť jej zdravotný stav a odporučiť na základe vyšetrenia a aktuálneho zdravotného stavu preklad do PN Hronovce. V zmysle uvedených skutočností bolo konštatované, že „v PN Hronovce bola zdravotná starostlivosť počas hospitalizácie pani M. Š. v dobe od 6.3.2009 do 8.3.2009 poskytovaná správne, v súlade s ust. § 4 ods. 3 Zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov“.

8. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou pobočka Nitra súdu oznámil, že poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti NsP Levice bola za nesprávne poskytnutú zdravotnú starostlivosť pacientke M. Š. uložená Rozhodnutím č. ZS 403/00014/2009 zo dňa 28.12.2009 pokuta vo výške 6640 eur. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.1.2010.

9. Žalobkyňa v 1. rade v rámci výsluchu na pojednávaní uviedla, že s dcérou M. Š. i s jej synom mal. Žalobcom v 2. rade žila v spoločnej domácnosti. V roku 1999 sa dcéra vydala za Ľubomíra Šumného, krátku dobu bývali v Očovej, potom sa prisťahovali k nej. Manžel dcéry však za krátku dobu odišiel bývať do Očovej a dcéra so synom ostali u nej. Ich manželstvo bolo rozvedené v roku 2001. Zo Štúrova sa v roku 2004 presťahovali do Levíc a od tej doby žili spolu v 1-izbovom byte v Leviciach. Dcéra pre zdravotné problémy od roku 2006 bola na invalidnom dôchodku. I napriek tomu sa riadne starala a venovala mal. P. Bola veľmi starostlivá matka, všetok čas venovala jeho výchove. Mali veľmi dobrý vzťah medzi sebou, boli na seba naviazaní. Stále boli spolu. Patrik i v súčasnosti mamu spomína, veľmi mu chýba, často sa stáva, že po večeroch spolu plačú. Jej smrť znáša ťažko. Otec sa o Patrika nezaujíma,

po smrti matky si ho zobral na 2-3 dni a to pred Vianocami. V súčasnosti kontakty nemajú, často sa nestýkajú. Sem tam ho otec raz do mesiaca zavolá. Zároveň vypovedala o okolnostiach prevozu jej dcéry M. Š. vozidlom RLP dňa 5.3.2009 do NsP Levice, ako aj o prevoze z NsP Levice do PN Hronovce až po jej úmrtie v súlade s podanou žalobou.

10. Právny zástupca žalobcu v 1. a 2. rade vo svojom písomnom vyjadrení ako i pred súdom uviedol, že Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou v Oznámení o výsledku prešetrenia podania zo dňa 23.7.2009 konštatoval, že pani M. Š., dcére žalobkyne v 1. rade a matke žalobcu v 2. rade, počas hospitalizácie v NsP Levice, n.o. v dobe od 5.3. 2009 do 6.3.2009 zdravotná starostlivosť nebola poskytovaná správne, a teda sťažnosť žalobkyne v 1. rade je opodstatnená. Došlo k nesprávnemu poskytnutiu zdravotnej starostlivosti, následkom ktorého je smrť pani M. Š., ktorá bola zároveň v čase svojej smrti matkou 9 ročného syna P. Š., nar. 29.9.2000 (žalobcu v 2. rade), o ktorého sa ako matka starala a zabezpečovala mu všetku potrebnú starostlivosť, ktorú môže poskytnúť len matka dieťaťa. Citoval článok 15 ods. 1, článok 15 ods. 2, článok 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky ako i ustanovenie § 11 Občianskeho zákonníka a poukázal na to, že predmetom ochrany osobnosti je právo na ochranu života, zdravia, telesnej integrity a v tomto zmysle nikto nemôže zasiahnuť do telesnej či psychickej integrity fyzickej osoby a každý sa musí zdržať konania, ktorým by mohol ohroziť jej život alebo zdravie. Na vznik
7C/70/2011

7

zodpovednosti sa nevyžaduje subjektívny predpoklad v podobe zavinenia toho, kto neoprávnený zásah do osobnostného práva vykonal. Súčasťou práva na ochranu osobnosti je i právo na súkromie a rodinný život, ktoré v sebe zahrňuje tiež právo fyzickej osoby na spoločnosť s ďalšími osobami, predovšetkým členmi rodiny. V rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa uplatňuje jednotný názor, v zmysle ktorého súčasťou práva na ochranu súkromia chráneného ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka, je aj rodinný život spočívajúci v udržiavaní a rozvíjaní vzájomných citových, morálnych a sociálnych väzieb medzi najbližšími osobami, a konanie, ktoré spôsobilo násilné pretrhnutie týchto väzieb stratou člena rodiny, je jednoznačne konaním nesúcim znaky neoprávneného zásahu do chránených osobnostných práv pozostalých členov rodiny. Je nespochybniteľné, že konaním žalovaného k takémuto protiprávnemu zásahu do chránených osobnostných práv, došlo, rovnako ako nespochybniteľná je aj skutočnosť, že práve konanie žalovaného trvale a nezvratiteľne spôsobilo pretrhnutie všetkých dovtedy rokmi vytvorených vzájomných citových, morálnych a sociálnych väzieb pozostalých členov rodiny t.j. najmä žalobcov v 1. a v 2. rade s Klaudiou Šumnou, ako dcérou a súčasne matkou jediného syna. Všetky dovtedy rokmi vybudované rodinné väzby medzi Klaudiou Šumnou a žalobcom v 1. a v 2. rade boli konaním žalovaného definitívne ukončené, a svojím konaním odoprel právo žalobcom na ďalšiu realizáciu, rozvíjanie a budovanie rodinných a citových vzťahov. V zmysle ustanovenia § 13 Občianskeho zákonníka, má fyzická osoba právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. V danom prípade je zrejmé, že smrť Klaudii Šumnej je takou okolnosťou, ktorú z hľadiska neoprávneného zásahu a spôsobu jeho vykonania, intenzity a rozsahu nemožno odčiniť rovnocenným spôsobom a prípadné ospravedlnenie žalovaného nie je podľa ustanovenia § 13 ods. 2 postačujúcim a tým aj účinným zadosťučinením, ani celkom zjavne primeraným k následkom zásahu, teda smrti M. Š.. V tomto prípade by akékoľvek ospravedlnenie žalovaného neplnilo žiadnym spôsobom svoju funkciu. Zo strany žalovaného sa dodnes žalobcom nikto neospravedlnil a neprejavil ľútosť napriek tomu, že došlo k smrti mladej ženy, ktorá mala život len pred sebou, bola matkou jediného syna, žalobcu v 2. rade a dcérou žalobkyne v 1. rade. Podľa ustanovenia § 13 ods. 2, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa § 13 odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Základným nevyhnutným predpokladom vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je, že morálna satisfakcia je nepostačujúca, nemožno ňou teda primerane znížiť ani vyvážiť vzniknutú ujmu. Poskytnutie primeraného finančného zadosťučinenia sleduje priznanie satisfakcie občanovi, ktorého osobnostné právo bolo porušené, v tých prípadoch, keď nápravu takéhoto zásahu nemožno dosiahnuť obnovením pôvodného stavu. Žalovaný svojím neoprávneným zásahom zasiahol do práv žalobcu v 1. a v 2. rade takým spôsobom, ktorý svojím rozsahom a intenzitou predstavuje taký značný zásah do práv žalobcov, ktorého následky pociťujú nielen žalobcovia, ale aj ich ďalšia najbližšia rodina veľmi intenzívne počas priebehu

mnohých rokov, a ktorých intenzita pretrváva až dodnes. Zhodnotením všetkých jednotlivých skutočností z hľadiska závažnosti vzniknutej ujmy existujú v danom prípade také rozhodujúce skutočnosti zásadného významu, ktoré vo vzájomných súvislostiach opodstatňujú čo do odôvodnenia aj čo do výšky priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 200.000 eur, ktorá by účinným spôsobom zabezpečila žalobcom primerané zadošťučinenie vo forme peňažnej satisfakcie. Za nevyhnutné považujú zdôrazniť, že konaním žalovaného sa žalobca v 2. rade ocitol v ťažko predstaviteľnej situácii, že okrem absencie otcovskej lásky a starostlivosti, ktorú mu jeho biologický otec neposkytoval a neposkytuje prišiel o jemu najbližšiu osobu, ktorá mu mohla poskytnúť a aj poskytovala citové zázemie a spolu so žalobkyňou v 1. rade aj materiálne a rodinné zázemie, teda o svoju matku p. Predstava, že by potom, ako bola okamžite privolaná záchranná služba, ktorá previezla pani M. Š. k žalovanému mohla viesť k smrti M. Š. bola pre žalobkyňu v 1. rade nepredstaviteľná a vzhľadom k zdravotnému stavu M. Š., vlakom sa jej v čase privolania záchranej služby javil aj nemožná. Ako matka verila, že žalovaný bude jej dcérou M. Š. venovať náležitú starostlivosť a vykonať všetky opatrenia na to, aby sa jej dcéra a matka žalobcu v 2. rade vrátila čo najskôr domov a mohla žiť doterajším harmonickým rodinným životom. Tragickou smrťou došlo k nenávratnej a neodčiniteľnej ujme a deštrukcii rodinných a interpersonálnych väzieb tvoriacich základ a rámec súkromného života žalobcov a tým k zásahu do ich osobnostných práv a práva na súkromný a rodinný život. Táto trauma je zo života žalobcov neodstrániteľná. Smrť M. Š., ktorá bola nečakaná a rýchla, hlboko a tragicky zasiahla do citovej a emocionálnej sféry žalobkyne v 1. rade a žalobcu v 2. rade. Narušila dovtedy všetky rokmi vybudované väzby ako matky a jej jediného syna - žalobcu v 2. rade, ktorý vyrastal bez otca a väzby matky a dcéry, ktoré spolu žili v jednej domácnosti. Žalobca v 2. rade stratil svoju matku, ktorá sa o neho starala, mali vytvorené veľmi silné citové puto aj vzhľadom na tú skutočnosť, že bol vychovávaný len jedným rodičom a to matkou zomrelou M. Š.. Keďže bol žalobca v 2. rade citovo veľmi naviazaný na svoju matku p. M. Š., skutočnosť že jeho mama zomrela mu žalobkyňa v 1. rade oznámila až 2-3 dni po smrti p. M. Š.. V takýchto tragických situáciách niet žiadnych vhodných slov, ktoré by mohli nejakým spôsobom zmierniť bolesť a beznádej nad stratou blízkej a milovanej osoby. Bolo nesmierne ťažké pre žalobkyňu v 1. rade zmierniť u žalobcu v 2. rade dôsledky straty svojej matky, keďže žalobkyňa v 1. rade sa sama musela vysporiadať s nečakanou smrťou svojej dcéry. Poskytnutie takej zdravotnej starostlivosti žalovaným dcérou a matkou p. M. Š., ktorej dôsledkom bola jej smrť, s následným ďalším dôsledkom a to zásahom do osobnostnej súkromnej sféry žalobkyne v 1. rade a žalobcu v 2. rade je bezpochyby takým zásahom, pre ktorý priznanie práva na nemajetkovú ujmu v peniazoch § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka predpokladá. Nakoľko následok zásahu do súkromia žalobkyne v 1. rade a žalobcu v 2. rade je zásahom trvalým a žiadnym spôsobom nenapraviteľným a neumožňujúcim vrátenie do pôvodného stavu § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznáva fyzickej osobe právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

11. Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 23.10.2001 pod č.k. 10C/109/2001-34 bolo manželstvo nebohej M. Š. R. L. Š. rozvedené, mal. P., žalobca v 2. rade, bol zverený do osobnej starostlivosti matke M. Š., zo strany otca bolo určené výživné o výške 1000,- Sk mesačne (33,10 eur).

12. Rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 7.10.2009 pod č.k. 8P/104/2009-43 bol žalobca v 2. rade po smrti svojej matky M. Š. zverený do náhradnej osobnej starostlivosti starej matke, žalobkyne v 1. rade, ktorá je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o mal. dieťa v rovnakom rozsahu v akom ju vykonávajú rodičia, právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Otec bol zaviazaný prispievať na výživu mal. dieťaťa 40 eur mesačne od 1.10.2009. Súd obmedzil rodičovské práva otca L. Š. k maloletému P. Š. v časti zastupovania maloletého pre inštitúciami a spravovania jeho majetku. Súd ustanovil maloletému dieťaťu opatrovníka v osobe, X. T., žalobkyne v 1. rade, ktorá bude oprávnená dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 4.11.2009. Z odôvodnenia predmetného rozsudku vyplýva, že vo veci bol vypočutý mal. Patrik, ktorý uviedol, že chce zostať u starej matky. Medzi ním a starou matkou je vytvorený veľmi veľký citový vzťah, má ju rád. Na otca si vôbec nepamätá, nevie ani ako vyzerá, ani telefonicky sa neozval. Stará matka sa o neho riadne stará, má všetko čo potrebuje, chce zostať u starej matky. Nakoľko otec mal. dieťaťa ako zákonný zástupca o svoje dieťa neprejavuje žiadny záujem, nebol ochotný svojho syna zastupovať, prostredníctvom svojej príbuznej vyjadril nezáujem o spoluprácu pri vybavovaní pre svojho syna, súd otcovi mal. dieťaťa obmedzil rodičovské práva a opatrovníkovi, žalobkyne v 1. rade vymedzil rozsah práv a povinností na zastupovanie mal. dieťaťa pred príslušnými štátnymi orgánmi a spravovaní majetku dieťaťa.

13. Triedna učiteľka P. K. Y. vo svojom písomnom vyjadrení k správaniu sa mal. žalobcu v 2. rade po smrti matky uviedla, že v čase úmrtia svojej matky bol žiakom 2. ročníka. Bol bezproblémové dieťa, nekonfliktný typ, v triede obľúbený. Pri akejkoľvek činnosti bol nápomocný. Rodičia sa o neho zaujímali a komunikácia s nimi bola na dobrej úrovni. Dosahoval dobré vyučovacie výsledky. Po smrti matky, o ktorej sa dozvedela od starej mamy, sa P. utiahol, bol často uplakaný, málo komunikoval. Po smrti matky chodil do školy len týždeň, veľmi málo pracoval, bol akoby „duchom neprítomný“. Po dohovore so starou matkou zostal takmer mesiac doma. Po nástupe do školy pracovali opatrne a téme „mama“ sa vyhýbali. Boli chvíle, keď mu prišlo ľúto a rozplakal sa. Vtedy bol potrebný fyzický kontakt, utíšenie a postupné zapojenie do činnosti. Úzkostlivosť pretrvávala až do konca druhého ročníka. V treťom ročníku triedu prevzala ďalšia kolegyňa.

14. V konaní bola vypočutá ako svedkyňa U.. U. M. Y., ktorá v čase keď M. Š. bola prijatá na OAIM (oddelenie anesteziológie a intenzívnej medicíny) dňa 5.3.2009, bola primárkou tohto oddelenia. Svedkyňa si okolnosti okolo M. Š. nepamätala. I po nahliadnutí do chorobopisu M. Š. sa jej vôbec nezrejmili okolnosti v osobe Klaudii Šumnej.

15. Svedkyňa U. Y. S., primárka gerontopsychiatrického oddelenia Psychiatrickej nemocnice Hronovce, opísala všetky skutočnosti týkajúce sa prijatia, priebehu i okolnosti smrti pani M. Š.. Vo svojej výpovedi uviedla, že M. Š. prijala v službe, po pracovnej dobe, bola privezená posádkou s lekárom v ležke, bola spavá, mala nižšie hodnoty tlaku. Pri prevzatí mala zavedenú periférnu venóznú kanilu, nazogastrickú sondu so zberným sáčkom a permanentný katéter. Tým, že bola spavá, nedalo sa s ňou komunikovať, reagovala na oslovenie otvorením očí. Celý priebeh liečby je zaznamenaný v dokumentácii. V podstate už to, že bola privezená, bola spavá, mala nižšie hodnoty tlaku, bola potrebná nazogastrická sonda, na základe toho si myslí, že jej prevoz do PN Hronovce bol predčasný, mohla byť sledovaná v G.. Myslí si, že psychiatricky tam nehrozilo žiadne riziko a nedostávala žiadne psychopharmaká, nakoľko nebol na to dôvod. Vzhľadom na stav, v akom bola, nebolo pravdepodobné, že by si ublížila alebo pokračovala v nejakých psychických prejavoch. Nebola dušná, nebola cianotická, nemala opuchnuté nohy, len pokašľovala. Sledovali všetky jej vitálne funkcie. V prípade, že by sa bolo niečo vyskytlo, museli by ju preložiť naspäť.

16. Podľa § 11 Obč. zák. fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

17. Podľa § 13 ods. 1 Obč. zák. fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

18. Podľa § 13 ods. 2 Obč. zák. pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

19. Podľa § 13 ods. 3 Obč. zák. výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

20. Podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov (oznámenie č. 209/1992 Zb.), každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

21. Podľa čl. 10 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (zák. č. 23/1991 Zb.), každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

22. Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

23. Podľa § 1 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o zdravotnej starostlivosti“), tento zákon upravuje poskytovanie zdravotnej starostlivosti a služieb súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, práva a povinnosti fyzických osôb a právnických osôb pri

poskytovaní zdravotnej starostlivosti, postup pri úmrtí a výkon štátnej správy na úseku zdravotnej starostlivosti.

24. Podľa § 4 ods. 1 zákona o zdravotnej starostlivosti, zdravotnú starostlivosť a služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti poskytuje poskytovateľ a zdravotnícky pracovníci za podmienok ustanovených osobitným predpisom. Poskytovanie zdravotnej starostlivosti v zdravotníckom zariadení ambulantnej zdravotnej starostlivosti a v zdravotníckom zariadení ústavnej zdravotnej starostlivosti je služba vo všeobecne hospodárskom záujme.

25. Podľa § 4 ods. 3 zákona o zdravotnej starostlivosti, poskytovateľ je povinný poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Zdravotná starostlivosť je poskytnutá správne, ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy.

26. Úprava ochrany súkromia, vrátane rodinného súkromia vychádza zo zásady, že do súkromného života osoby sa nesmie neoprávnené zasahovať a nesmie sa jej súkromnému životu spôsobiť žiadna ujma. Funkciou práva na súkromie je tiež zabezpečiť pre fyzickú osobu nerušenosť súkromnej sféry, v ktorej by mohla všestranne rozvíjať svoju osobnosť. Ústava rodinný život priraduje k súkromnému životu, pričom toto priradenie je potrebné interpretovať tak, že rodinný život a právo na jeho ochranu sú súčasťou súkromia. Ústava chráni aj súkromie fyzickej osoby v jej rodinných vzťahoch voči iným osobám, čo v sebe zahŕňa vzťahy sociálne, kultúrne, morálne či materiálne. Zásahy do týchto vzťahov, ktoré sú neoprávnené možno kvalifikovať ako zásahy do rodinného života a teda súkromia. V prípade, že medzilidské väzby tvoria základ a rámec súkromného života jednotlivca, dosahujú určitú intenzitu a vykazujú určité ďalšie charakteristiky, môže takouto deštrukciou vzťahov dôjsť k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu súkromia ako čiastkového práva na ochranu osobnosti za podmienky, že konanie pôvodcu zásahu je protiprávne a je objektívne spôsobilé do práva na ochranu osobnosti zasiahnuť, existuje príčinná súvislosť medzi protiprávnym zásahom do ochrany fyzickej osoby objektívne spôsobilým vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby a vznikom tejto nemajetkovej ujmy. Právnym prostriedkom ochrany proti takémuto zásahu je práve žaloba, ktorým sa fyzická osoba domáha podľa ustanovení o ochrane osobnosti primeraného zadosťučinenia, ktoré môže mať i podobu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

27. Predpokladom zodpovednosti a vzniku občianskoprávných sankcií za nemajetkovú ujmu spôsobenú zásahom do osobnosti fyzickej osoby podľa § 13 Občianskeho zákonníka, je existencia neoprávneného zásahu objektívne spôsobilého vyvolať ujmu a príčinnej súvislosti medzi takýmto zásahom a jeho protiprávnosťou. Pre oblasť zákonnej ochrany osobnostných práva je charakteristická objektívna zodpovednosť. Z ustálenej judikatúry je zrejmé (napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Cdo 168/2009, sp.zn. 5Cdo 265/2009, sp.zn. 3Cdo 228/2012), že sa uplatňuje jednotný názor, podľa ktorého práva na súkromie a rodinný život sú chránené ustanovením § 11 Obč. zákonníka, a konanie ktoré spôsobilo násilné pretrhnutie väzieb členov rodinného vzťahu stratou blízkej osoby, je konaním, ktoré nesie znaky neoprávneného zásahu do chránených osobnostných práv pozostalých členov rodiny. V konaní je zrejmé, že nečakaným úmrtím dcéry a matky, osoby žalobcom v 1. a 2. rade blízkej, došlo k zásahu do ich emocionálnej sféry, k neodvratiteľnému zásahu do práva na ochranu súkromia a rodinného života v zmysle § 11 Občianskeho zákonníka, pričom tento zásah je nezvratný, nenapraviteľný, mimoriadne významný, veľmi citlivý a hlboký a to z dôvodu, že žalobca v 1. rade stratila dcéru a žalobca v 2. rade matku, s ktorou tvorili plnohodnotne fungujúcu rodinu a touto smrťou vznikla obom žalobcom nenapraviteľná a žiadnymi prostriedkami odstrániteľná ujma. Bolo preukázané, že tento významný zásah bol spôsobený žalovaným, že k tomuto nepriaznivému dôsledku prišlo v priamej príčinnej súvislosti s nezákonným postupom žalovaného. Pri poskytnutí zdravotnej starostlivosti M. Š. došlo k takému konkrétnemu porušeniu právnej povinnosti žalovaným ktorého bezprostredným následkom bola jej smrť. Tým je daná vená pasívna legitímácia žalovaného.

28. Ochrana osobnosti prináleží každej fyzickej osobe ako subjektu práva. Z povahy veci vyplýva, že sa týka iba fyzických osôb. Na uplatnenie práva na ochranu osobnosti je aktívne legitimovaná vždy tá fyzická osoba, voči osobnosti ktorej neoprávnený zásah smeroval, a ktorej mohol ujmu spôsobiť. Ak zásah súčasne zasiahol osobnostné práva viacerých fyzických osôb, každá z postihnutých osôb má právo domáhať sa ochrany. Právo na súkromie a rodinný život v sebe okrem iného zahŕňa aj právo na

rôzne interpersonálne väzby a vzťahy. Tie najhlbšie a najsilnejšie vznikajú medzi rodinnými príbuznými. Tradične bývajú vzťahy a city matka - dieťa či manželka - manžel tie najdôležitejšie pre život jedinca a teda aj ich potrháním (v danom prípade hovoríme o umelom potrhání, spôsobenom treťou osobou) vzniká práve týmto osobám najväčšia ujma. Žalobcovia sú nositeľmi osobnostného práva na súkromie, ktorého ochrany sa môžu pred súdom domáhať (patrí im toto procesné právo), a preto sú v danej veci aktívne legitimovaní.

29. Zo spisového materiálu vedeného pod č. PO: 575/2009 Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, je zrejmé, že žalokyňa v 1. rade dal podnet vo veci podozrenia na nesprávne poskytovanie zdravotnej starostlivosti M. Š.. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou „Oznámením o výsledku prešetrenia podania“ zo dňa 23.7.2009 na základe preskúmanej zdravotnej dokumentácie a písomných stanovísk dotknutých poskytovateľov zdravotnej starostlivosti v zmysle zákona č. 581/2004 Z.z. konštatoval, že pani Klaudii Šumnej počas hospitalizácie v NsP Levice, n.o. v dobe od 5.3.2009 do 6.3.2009 zdravotná starostlivosť nebola poskytovaná správne, nebola v súlade s ust. § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z., a teda sťažnosť žalobkyne v 1. rade vyhodnotil ako opodstatnenú. Ako bolo súdom zistené zo spisového materiálu toto konštatovanie bolo vykonané na základe záverov písomných stanovísk dotknutých poskytovateľov zdravotnej starostlivosti, preskúmaním zdravotnej dokumentácie, pitevného protokolu, písomného stanoviska MUDr. Rudolf Máčaj, s.r.o. Psychiatrická ambulancia Levice, písomného stanoviska konzultanta úradu Doc. MUDr. Milana Onderčanina, PhD, KAIM FN Limbova č. 5, Bratislava, konzultanta úradu PSYCH-TURČEK, s.r.o. Psychiatrická ambulancia Y. U. M. Z., N., Farská č. 12, Nitra. Na základe odborných stanovísk a zistenia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou je potrebné konštatovať, že pani M. Š. nebola poskytnutá adekvátna starostlivosť.

30. Podľa názoru súdu bolo v konaní dostatočne preukázané, že žalovaný svojim protiprávnym konaním spočívajúcim v nerešpektovaní zákona o zdravotnej starostlivosti v značnej miere zasiahol do osobnostných práv žalobcu v 1. a 2. rade, a to do ich práva na súkromný a rodinný život, a preto je nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch dôvodný. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca v 1. a 2. rade tvorili s dcérou a matkou plne fungujúcu rodinu s dobre vyvinutými sociálnymi a citovými väzbami. Smrť dospeléj dcéry a matky maloletého zasiahla do ich života nečakane a tragicky zásadným spôsobom a nenávratne pretrhla dovtedajšie silné citové väzby najmä matky a maloletého. Žalobca v 1. a 2. rade stratili možnosť realizácie a ďalšieho rozvoja rodinného života so svojou dcérou a matkou a sú o citový vzťah k nej ochudobnené, z čoho je zrejmé, že žiadna forma morálneho zadosťučinenia podľa § 13 ods. 1 Obč. zákonníka by nepostačovala na to, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá nemajetková ujma na strane žalobcu v 1. a 2. rade, ktorých právo na ochranu osobnosti bolo porušené zásahom s neodstrániteľnými následkami. V danom prípade nie je z logických dôvodov možné, aby

prišlo k upusteniu od neoprávnených zásahov, alebo aby sa následky tohto zásahu odstránili. Preto je namieste použiť ods. 2 § 13 Obč. zák. Takýto spôsob odškodnenia je jediným riešením v prípadoch ochrany osobnosti pozostalých. Značná miera a závažnosť zásahu je daná aj následkom, ktorým je smrť ako nezvratný, nereparovateľný stav. Žiadna z morálnych foriem zadosťučinenia nie je postačujúca.

31. Vzhľadom k tomu, že z citovaného ustanovenia § 11 Obč. zákonníka vyplýva, že každá fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, života, zdravia, súkromia ako i s prihliadnutím na skutočnosť, že závažnosť vzniknutej ujmy je u žalobcu v 1. a 2. rade rozdielna, súd dospel k záveru, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch možno priznať žalobcovi v 1. a 2. rade každému z nich samostatne.

32. Pre určenie výšky primeraného zadosťučinenia v peniazoch sú v zmysle § 13 ods. 3 Obč. zákonníka taxatívne stanovené dve kritériá, a to jednak závažnosť vzniknutej ujmy, ako aj okolnosti, za ktorých k porušeniu práva na ochranu osobnosti došlo. Určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vecou úvahy súdu, ktorý sa pri úvahe musí riadiť týmito zákonom stanovenými kritériami. Vzhľadom k tomu, že závažnosť vzniknutej ujmy je u žalobcu v 2. rade vyššia ako u žalobkyne v 1. rade, súd výšku náhrady nemajetkovej ujmy stanovil rozdielne. Pri určení výšky peňažnej náhrady súd prihliadol na nenapraviteľný následok vzniknutý v dôsledku smrti dcéry žalobkyne v 1. rade a matky žalovaného v 2. rade a dôsledky, ktoré táto tragická udalosť u nich vyvolala. Zavinená smrť nastala u žalovaného, ktorý je zdravotníckym zariadením poskytujúcim zdravotnú starostlivosť. Poskytovateľ je povinný poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Zdravotná starostlivosť je poskytnutá správne,

ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia zdravotného stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy. Žalobkyňa v 1. rade dôvodne očakávala, že jej dcére bude poskytnutá žalovaným správna zdravotná starostlivosť s cieľom navrátiť jej zdravie. Zlyhaním pracovníkov žalovaného, ale došlo k opaku keď namiesto predĺženia života dcéry žalobkyne v 1. rade došlo k tak závažnému zavineneému následku ako je úmrtie. Objektívne preto možno posudzovať smrť dcéry žalobcu v 1. rade ako i matky žalobcu v 2. rade za šokujúcu, prekvapujúcu, nečakanú. Žalobkyňa v 1. rade o to intenzívnejšie očakávala v zdravotníckom zariadení odbornú pomoc s cieľom uzdravenia, keď od počiatku - privolania záchranej služby k svojej dcére, následný prevoz do nemocnice, pobyt v nemocnici - ju sprevádzala, bola pri nej a sužovala sa o jej zdravotný stav. Zverila dcéru do rúk poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, konkrétne nemocnice, teda miesta, kam pacienti prichádzajú s dôverou, že im bude poskytnutá adekvátna lekárska starostlivosť, že zamestnanci - lekári sú dostatočne kvalifikovaní. Súd sa stotožnil s tvrdením právneho zástupcu žalobcu v 1. a 2. rade, „že konaním žalovaného sa návrat domov pani Klaudii Šumnej už nikdy nezrealizuje, už nikdy nedá objatie svojmu jedinému synovi, svojej matke, už nikdy nebude tvoriť rodinu, tak ako to tomu bolo dovtedy, už nikdy nepôjde jedinému synovi na školské združenie, už nikdy neuvidí ako vyrastá z jej jediného syna dospelý muž, už sa nikdy nebude môcť tešiť z úspechu svojho syna a vidieť ho vyrastať, tráviť s ním voľný čas ako doteraz, už nikdy mu nepovie, že ho ľúbi. O to horšie je táto krutá realita, keďže žalobca v 2. rade bol ukrátený o tieto citové prejavy aj zo strany svojho otca, ktorý sa oňho žiadnym spôsobom nestará a ani nezaujíma a jedinou najbližšou osobou, ktorá žalobcovi v 2. rade poskytovala citové prejavy a všetku starostlivosť bola jeho matka M.

Š.. Žalobcovia boli zasiahnutí stratou osoby, s ktorou tvorili spoločnú domácnosť, mali vytvorené úzke rodinné a citové väzby. Žalobca v 2. rade v útlom veku prišiel o svoju milovanú a milujúcu matku, ktorú už nik nenahradí. Jej smrťou je ochudobnený o možnosť ďalšieho vzťahu s ňou, o jej pomoc, vrátane výchovy ňou ako matkou, radosť s ňou prežívanú. Táto strata je o to citlivejšia, že žalobca v 2. rade stratil svoju matku, ktorá sa o neho starala, bol vychovávaný len jedným rodičom, keďže vyrastal bez otca. Vplyvom straty dcéry náhle dochádza u žalobkyne v 1. rade k obrovskej záťaži, presunu rodičovských úloh a starostlivosti o dieťa, žalobcu v 2. rade, domácnosť. Smrťou dcéry a matky došlo zásadným spôsobom v ich živote nenávratne k popretfňaniu doterajších citových väzieb, v dôsledku čoho stratili možnosť realizovať sa a ďalej rozvíjať rodinný život. Utrpeli zároveň citovú ujmu, ktorá spočívala v pocitoch úzkosti, smútku. Súd dospel k záveru, že žalobkyňa v 1. rade má nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorej výšku súd na základe vyššie uvedených skutočností ustálil sumou 15 000 eur, žalobca v 2. rade má podľa názoru súdu nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 70 000 eur a to s prihliadnutím na skutočnosť, že závažnosť vzniknutej ujmy prejavujúcej sa v zásahu do rodinných väzieb je u maloletého syna nebohej vyššia ako u žalobkyne v 1. rade. Okrem stanovených kritérií súd zároveň pri rozhodovaní o primeranej výške náhrady nemajetkovej ujmy bral do úvahy, že náhrada nemateriálnej ujmy v peniazoch nie je náhradou za život, ale slúži len na zmiernenie následkov vzniknutej ujmy, a že žiadna suma priznaná súdom nie je dostatočná vzhľadom na spôsobenú ujmu ani na to, aby nahradila život človeka. Keďže súd vzhľadom na uvedené skutočnosti a okolnosti považoval za primeranú výšku náhrady nemajetkovej ujmy tak ako je uvedené vo výrokovvej časti rozhodnutia, vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

33. Podľa § 420 Obč. zák. (1) Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. (2) Škoda je pôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobnou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú, ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

34. Podľa § 442 ods. 1 Obč. zák. uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

35. Podľa § 449 Obč. zák. (2) Pri usmrtení sa uhrádzajú aj primerané náklady spojené s pohrebom, pokiaľ neboli uhradené pohrebným poskytnutým podľa predpisov o nemocenskom poistení. (3) Náklady liečenia a náklady pohrebu sa uhrádzajú tomu, kto ich vynaložil.

36. Podľa § 2 ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka náklady na zriadenie pomníka alebo náhrobnej dosky a na úpravu hrobu sa uhrádzajú do výšky 663,88 eur.

37. V časti uplatneného nároku žalobkyne v 1. rade na náhradu škody súd mal preukázať, že je jej možné takýto nárok priznať. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. V konaní boli preukázané všetky zákonné predpoklady zodpovednosti žalovaného za škodu (porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody). Z predloženého príjmového dokladu č. 46/a zo dňa 12.3.2009 mal súd preukázať, že náklady, ktoré žalobkyňa v 1. rade uhradila Pohrebničníctvu Štúrovo sú vo výške 483,95 eur. Z objednávky - vyúčtovanie cintorínskych služieb č. 3/3 2009 zo dňa 12.3.2009 mal súd preukázať náklady, ktoré žalobkyňa v 1. rade uhradila Technickým službám mesta Štúrovo vo výške 104,40 eur. Suma 588,35 eur je teda suma, ktorú žalobkyňa v 1. rade vynaložila na pohreb svojej dcéry M. Š.. Keďže v konaní bolo jednoznačne preukázané porušenie právnej povinnosti zo strany žalovaného ako aj ostatné zákonné predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu, súd tejto časti podanej žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

38. Podľa § 448 Obč. zák. fyzická osoba, voči ktorej mal zomretý v čase svojho úmrtia vyživovaciu povinnosť, má nárok na pozostalostnú úrazovú rentu. Tento nárok sa posúdi a suma pozostalostnej úrazovej renty sa určí podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

39. Podľa § 62 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len ZoR) (1) Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. (2) Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. (3) Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. (4) Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. (5) Výživné na prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

40. Podľa § 75 ods. 1 ZoR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

41. Podľa § 92 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, (ďalej len cit. zákon) (1) Fyzická osoba, voči ktorej mal poškodený, ktorý zomrel v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania, v čase úmrtia vyživovaciu povinnosť určenú súdom a v čase úmrtia nedovršil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok, má nárok na pozostalostnú úrazovú rentu. (2) Pozostalostná úrazová renta sa vypláca v období, počas ktorého mala trvať vyživovacia povinnosť uvedená v odseku 1. (4) Nárok na pozostalostnú úrazovú rentu zaniká dňom, v ktorom by poškodený dovršil dôchodkový vek.

42. Podľa § 93 cit. zákona (1) Mesačná suma pozostalostnej úrazovej renty sa určí vo výške výživného alebo príspevku na výživu, ktoré bol poškodený povinný platiť ku dňu svojej smrti. (2) Suma pozostalostnej úrazovej renty alebo úhrn súm pozostalostných úrazových rent po tom istom poškodenom nesmie presiahnuť sumu úrazovej renty, na ktorú mal alebo by mal poškodený nárok pri 100-percentnej strate pracovnej schopnosti. To platí aj vtedy, ak poškodený bol poberateľ úrazovej renty z dôvodu nižšieho percentuálneho poklesu pracovnej schopnosti. (3) Na zvyšovanie pozostalostnej úrazovej renty platí § 82 primerane.

43. Podľa opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 413/2009 účinného od 1.1.2010 sa dôchodkové dávky zvyšujú o 3,05 %.

Podľa opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 404/2010 účinného od 1.1.2011 sa dôchodkové dávky zvyšujú o 1,8 %.

Podľa opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 344/2011 účinného od 1.1.2012 sa dôchodkové dávky zvyšujú o 3,3 %.

Podľa opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 329/2012 účinného od 1.1.2013 sa úrazová renta v roku 2013 zvyšuje o 3,05 %.

Podľa opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 329/2013 účinného od 31.1.2013 sa úrazová renta v roku 2014 zvyšuje o 2,3 %.

Podľa opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 295/2014 účinného od 1.1.2015 sa úrazová renta v roku 2015 zvyšuje o 1,32 %.

Podľa opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 283/2015 účinného od 1.1.2016 sa úrazová renta v roku 2016 zvyšuje o 0,46 %.

44. Žalobca v 2. rade sa domáhal od žalovaného zaplatenia pozostalostnej úrazovej renty podľa § 448 Obč. zák. a to vo výške 250 eur od 9.3.2009 do ukončenia základného vzdelania maloletého žalobcu v 2. rade a sumu vo výške 300 eur mesačne odo dňa, kedy sa maloletý žalobca v 2. rade stane študentom strednej školy. Z odôvodnenia žaloby vyplýva, že nebohá matka mala ku dňu svojej smrti vyživovaciu povinnosť k maloletému žalobcovi v 2. rade. Neoprávneným konaním a zásahom do osobnostnej súkromnej sféry žalovaným bola nebohej matke žalobcu v 2. rade odňatá táto vyživovacia povinnosť k maloletému žalobcovi v 2. rade.

45. Súd dospel k záveru, že nárok žalobcu sa v 2. rade na vyplatenie pozostalostnej úrazovej renty je čo do základu dôvodný. Pre vznik nároku podľa § 448 Obč. zák. je rozhodujúci stav, ktorý v pomeroch pozostalého (žalobcu v 2. rade) existoval v čase smrti jeho matky. Nie je pritom rozhodujúce, či táto vyživovacia povinnosť bola určená rozhodnutím súdu. V prípade ak vyživovacia povinnosť nebola určená súdnym rozhodnutím, konajúci súd si podmienky existencie, trvania a výšky vyživovacej povinnosti posúdi sám, ako otázku predbežnú, pretože podmienkou nároku podľa § 448 Obč. zák. je existencia vyživovacej povinnosti, ktorá závisí od naplnenia podmienok Zákona o rodine, a nie od rozhodnutia súdu, ktorý svojim rozhodnutím len určuje konkrétnu výšku vyživovacej povinnosti. Predpis o sociálnom poistení, na ktorý Občiansky zákonník odkazuje pri posúdení nároku a sumy pozostalostnej renty, tak jeho ustanovenia (zákona č. 461/2003 Z.z.) sú v danom prípade použiteľné len z hľadiska technického výpočtu mesačnej sumy pozostalostnej úrazovej renty, ktorá sa určí vo výške výživného, ktorú bola nebohá povinná platiť ku dňu svojej smrti, ako aj z hľadiska určenia maximálnej sumy súčtu pozostalostných úrazových rent po tom istom poškodenom. Pre posúdenie pasívnej legitímácie žalovaného aj pri tomto druhu nároku je v plnom rozsahu aplikovateľné odôvodnenie použité v predchádzajúcom ustanovení odôvodnenia tohto rozsudku, týkajúce sa posúdenia nároku na náhradu nemajetkovej ujmy žalobcu v 1. a 2. rade.

46. Pri výpočte pozostalostnej úrazovej renty pre žalobcu v 2. rade súd vychádzal z kritérií stanovených Zákonom o rodine pre určenie výživného pre deti zo strany rodičov. V konaní bolo preukázané, že žalobca v 2. rade je synom nebohej M. Š., žili v spoločnej domácnosti. Manželstvo rodičov žalobcu v 2. rade bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 23.10.2001 pod č.k. 10C/109/2001-34, maloletý žalobca v 2. rade bol zverený na čas po rozvode do výchovy a opateru matky a otec zaviazaný prispievať na jeho výživu 1000,- Sk mesačne. V súčasnosti rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 13.3.2015 pod č.k. 12P/14/2015-27 bola znížená vyživovacia povinnosť otca zo sumy 50 eur mesačne na sumu zodpovedajúcu 30 % zo sumy aktuálneho životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa. Nebohá matka žalobcu v 2. rade ku dňu smrti t.j. 8.3.2009 poberala invalidný dôchodok vo výške 160,60 eur. Podľa potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice bola riešená ako občan v hmotnej núdzi, pričom poberala dávky ku dňu smrti vo výške 59,82 eur. Jej príjem tak predstavoval 220,42 eur mesačne + výživné na mal. žalobcu zo strany otca. Žalobkyňa v 1. rade je poberateľom sirotského dôchodku na žalobcu v 2. rade, keďže jej bol zverený do náhradnej osobnej starostlivosti po smrti matky rozhodnutím Okresného súdu Levice zo dňa 7.10.2009 pod č.k. 8P/104/2009-43 pričom výška sirotského dôchodku bola stanovená vo výške 82,90 eur. Vzhľadom na príjem nebohej vo výške 220,42 eur mesačne, súd dospel k záveru, že z takéhoto príjmu bolo v jej schopnostiach a možnostiach poskytovať výživné v sume 110 eur na mal. žalobcu v 2. rade, a to aj s poukazom na skutočnosť, že deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, teda rodiny ako celku, ako aj s poukazom na to, že žili v spoločnej domácnosti so žalobkyňou v 1. rade, pričom sa na nákladoch domácnosti podieľali spoločne. Z uvedeného dôvodu súd vychádzal z určeného výživného 110 eur, pričom rozdiel medzi výživným a sirotským dôchodkom predstavuje sumu 27,10 eur (110-82,90), čo je vlastne ušlá výživa - pozostalostná úrazová renta, ktorú súd určil u žalobcu v 2. rade a s poukazom na ustanovenie § 93 ods. 3 zákona o sociálnom poistení, pri kapitalizácii už splatných mesačných dávok renty, prihliadal zároveň na zvýšenie renty v súlade s § 82 tohto zákona.

47. Žalobcovi v 2. rade patrí pozostalostná úrazová renta, pri výpočte ktorej súd vychádza z opatrení ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny týkajúcich sa zvýšenia úrazovej renty, pričom sa riadil nasledovným výpočtom:

- za obdobie od 3/2009 do 12/2009 -27,10 eur x 10 = 271 eur
- za obdobie od 1/2010 do 12/2010 spolu so zvýšením podľa opatrenia č. 413/2009 Z.z., o 3,05 % t.j. 27,10x1,0305=27,93x12=335,16 eur
- za obdobie od 1/11 do 12/2011 spolu so zvýšením podľa opatrenia č. 404/2010 Z.z., o 1,8 % t.j. 27,93x1,018=28,43x12=341,16 eur
- za obdobie od 1/12 do 12/2012 spolu so zvýšením podľa opatrenia č. 344/2011 Z.z., o 3,3 % t.j. 28,43 x 1,033=29,37x12=352,44 eur
- za obdobie od 1/13 do 12/2013 spolu so zvýšením podľa opatrenia č. 329/2012 Z.z., o 3,05 % t.j. 29,37x1,0305=30,26x12=363,12 eur
- za obdobie od 1/14 do 12/2014 spolu so zvýšením podľa opatrenia č. 329/2013 Z.z., o 2,3 % t.j. 30,26x1,023=30,95 x12=371,40 eur
- za obdobie od 1/15 do 12/2015 spolu so zvýšením podľa opatrenia č. 295/2014 Z.z., o 1,32 % t.j. 30,95 x 1,0132 = 31,36x12 = 376,32 eur
- za obdobie od 1/16 do 11/2016 spolu so zvýšením podľa opatrenia č. 283/2015 Z.z., o 0,46 % t.j. 31,36 x 1,0046=31,50x12=378 eur

Spolu.....2788,60 eur.

Spolu pozostalostná úrazová renta za obdobie od 3/2009 do 11/2016 (ku dňu rozhodnutia súdu) predstavuje kapitalizovanú sumu 2788,60 eur, ktorú súd priznal žalobcovi v 2. rade a taktiež do budúcnosti priznal žalobcovi v 2. rade mesačnú pozostalostnú úrazovú rentu od 1.12.2016 v sume 31,50 eur s tým, že mesačná pozostalostná úrazová renta sa bude naďalej upravovať - zvyšovať o percento jej zvýšenia určené príslušnými právnymi predpismi a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, nakoľko súd je toho názoru, že zo strany žalobcov nebol nárok na pozostalostnú rentu vyčíslený v súlade s § 488 Občianskeho zákonníka v spojení s § 92 a nasl. zákona č. 461/2003 Z.z.

48. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

49. Podľa § 262 CSP (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

50. Súd vyslovil, že žalobca v 1. a 2. rade majú nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, nakoľko v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP je možné priznať náhradu trov v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške, pričom ide o prípad, keď výška nároku závisí od úvahy súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo

k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).

v Leviciach, dňa 23.11.2016